

TÔN GIÁO, CHÍNH TRỊ VÀ KHOA HỌC TRONG ĐỜI SỐNG CON NGƯỜI.

Host 1 :Thưa quý vị khán giả, trong tinh thần tìm hiểu nghiên cứu về những vấn đề có liên quan trực tiếp đến đời sống trong cộng đồng loài người, những vấn đề vì con người và cho con người, chương trình TV Sống Đạo chúng tôi lần lượt đưa ra những chủ đề rộng rãi, nhưng đều nhắm vào mục tiêu nhỏ bé là đóng góp phần nào đó vào việc thực hiện được ước mơ mang lại cho con người một đời sống tốt đẹp hơn, từ sự an vui hạnh phúc cá nhân, đến đời sống xã hội hòa ái yêu thương và hòa bình thế giới.

Qua chương trình này trong thời gian qua chúng tôi đã mời DS Bùi Văn Khâm chia sẻ với chúng ta những vấn đề quay quanh chủ điểm căn bản đó của chương trình TV Sống Đạo, từ những đề tài về tìm năng con người, đến đời sống Tôn Giáo, hay những dự phóng về sự tiến hóa Tâm Linh của loài người. Kỳ này chúng tôi xin được mời DS Khâm chia sẻ với chúng ta về đề tài Tôn Giáo, Chính Trị và Khoa Học.

Thưa chú có thể xác định tại sao đem ba vấn đề Tôn Giáo, Chính Trị và Khoa Học, cơ hồ như không có gì liên quan với nhau, để thảo luận chung ?

Trả lời : Mới nhìn qua, ba đề tài này, Tôn Giáo, Chính Trị và Khoa Học, quả thật có vẻ như không liên quan gì với nhau. Nhưng nếu chúng ta nhìn vấn đề trên một bình diện rộng lớn hơn, của công cuộc đi tìm sự Toàn Thiện Toàn Mỹ của cộng đồng loài người nói chung, thì những nỗ lực của loài người qua nhiều lãnh vực khác nhau có thể nói có liên quan chẳng chịt với nhau.

Chẳng hạn như sự phát triển của Khoa Học Kỹ Thuật đã đem lại những thay đổi dây chuyền khác về đời sống xã hội, qua sự phát triển từ Kinh

Tế đến Giáo Dục, Truyền Thông. Những phát triển này đã đem lại ảnh hưởng không nhỏ đối với các suy tư Tôn Giáo và Ý Thức Chính Trị.

Cụ thể là sự phát triển về Kinh Tế sẽ nâng cao trình độ giáo dục của cộng đồng loài người. Một khi tỷ số con người có trình độ học vấn cao hơn, có những kiến thức sâu rộng hơn, sẽ có những suy tư độc lập, tự do và sáng suốt hơn, ít bảo thủ và cực đoan hơn. Đồng thời, mặt khác cũng từ đó Tín Điều của Tôn Giáo cũng được hiểu một cách khách quan, sáng suốt và khoa học hơn.

Sự phát triển về thông tin đại chúng cũng như về trình độ Giáo Dục do đó cũng sẽ giúp các sinh hoạt Tôn Giáo được phát triển về phẩm chất và có chiều sâu hơn. Cũng nhờ đó đời sống Tôn Giáo có thể đem lại những tác dụng cụ thể hơn trong quá trình Hoàn Thiện Con Người.

Host 2

Xin chú có thể đưa ra vài dẫn chứng cụ thể về sự liên quan đó trong quá trình lịch sử không ?

Trả lời : Chẳng hạn như, nhìn lại sự tiến bộ của loài người trong khoản năm thế kỷ cuối của thiên niên kỷ vừa qua, chúng ta thấy sau khi thoát ra khỏi thời kỳ mà các nhà sử học gọi là Dark Ages, hay thời kỳ Đen Tối của lịch sử, từ khoản mấy năm 476 AD đến 1000 AD, chúng ta thấy có những thay đổi lớn lao trong nhiều lãnh vực trong đời sống nhân loại.

Diễn hình như đối với các xã hội Tây Phương , đã có sự thay đổi nghiêm trọng trong hệ thống Giáo Hội Thiên Chúa Giáo , từ đó đưa đến những điểm mốc lịch sử quan trọng, như cuộc Cách Mạng Tin Lành (The Protestant Reform) của Martin Luter trong lãnh vực Tôn Giáo ở Tây Phương vào thế kỷ 16. Về phương diện Chính Trị Xã Hội có các Cuộc Cách Mạng Mỹ năm 1776 và Cuộc Cách Mạng Pháp (1789).

Những khám phá khoa học cơ bản đã xây ra dồn dập trong suốt các thế kỷ này, đưa đến cuộc Cách Mạng Kỹ Nghệ (1848), và có thể nói từ đó đưa đến những thay đổi dây chuyền khác. Như các thay đổi về Kinh Tế, Giáo Dục, Truyền Thông và rất nhiều ngành khác nữa. Từng bước từng bước đã đưa xã hội loài người đến tình trạng hiện tại, có thể nói trong đó có rất nhiều mặt tích cực, nhưng cũng không ít những yếu tố tiêu cực, có nguy cơ mang lại đại họa cho con người.

Cho nên tôi xin mạo muội đưa ra vài nhận định về ba lãnh vực mà tôi nghĩ là có nhiều sự chi phối đến đời sống con người trên bình diện cá nhân cũng như trên bình diện xã hội, với ước mong tìm một sự khế hợp nào đó giữa ba lãnh vực chi phối đời sống hàng đầu của nhân loại, để từ đó có thể đưa loài người đến một quỹ đạo hay cảnh giới tốt đẹp hơn chẳng, mà thuật ngữ của các nền Tôn Giáo mới như Đạo Cao Đài gọi là Nguơn Thánh Đức, hay qua từ Anh Ngữ New Age trong cộng đồng những người Tây Phương, đặc biệt là giới trẻ, trong các phong trào Tâm Linh tại các xã hội Âu Mỹ trong bốn năm thập niên qua.

Host 1 : Như vậy để cho vấn đề thảo luận được cô đọng vào chủ đề này, xin chú minh định ba danh từ Tôn Giáo, Chính Trị và Khoa Học như thế nào ?

Tra lời : Như trong chương trình vừa qua, chúng ta đã có nói qua về định nghĩa thông thường của hai từ Tôn Giáo hiểu nôm na là Tôn Thờ một Hệ Thống Giáo Lý nào đó, và Khoa học được định nghĩa theo tự điển là phải có Biết, hay trạng thái của Sự Hiểu Biết. Một bên Tôn Giáo thì lấy Đức Tin làm điều kiện tiên quyết. Một bên Khoa Học thì lấy sự Kiểm Chứng Cụ Thể làm kết luận cho một vấn đề.

Vậy Chính Trị phải được hiểu như thế nào, như là trong phạm vi đề tài này ? Danh từ Chính Trị vốn là danh từ Hán Việt, nhưng thường được hiểu nôm na là vấn đề gì liên quan đến quốc sự. Đối với những xã hội

chưa có tự do trong sinh hoạt chính trị xã hội, thì Chính Trị được coi như là một cái gì cấm kỵ, đôi khi nguy hiểm cần phải né tránh. Ngay cả đối với các xã hội có sinh hoạt xã hội một cách dân chủ, danh từ Chính Trị, politics, khi bị lạm dụng đã trở thành một cái gì mà chính những nhà làm chính trị cũng né tránh, những dirty politics, chính trị bản thiếu, mà chúng ta thỉnh thoảng vẫn thấy nói đến trong báo chí Âu Mỹ.

Vậy chính trị thực ra là gì ? Theo Hán Việt Tự Điển của Đào Duy Anh thì Chính Trị được định nghĩa như sau : Chính là thích đáng, ngay thẳng, sửa cho đúng , sắp đặt lại, chủ trì một việc gì. Từ Chính Trị được hiểu chung chung là việc điều hành cai trị một quốc gia một cách chính đáng. Đã có rất nhiều sách vở tài liệu của các triết gia, chính trị gia v.v. đã viết đã nói nhiều về Chính Trị rồi. Trong phạm vi đề tài này ở đây chúng ta thử đặt vấn đề Chính Trị trong cái ngữ vi (context) của công cuộc tìm kiếm một Đời Sống Hoàn Mỹ, một Xã Hội Tốt Đẹp và Một Thế Giới Hoà Bình Tiến Hoá, của cộng đồng loài người nói chung.

Host 2 :

Thế thì xin chú có thể nói rõ hơn Chính Trị đóng vai trò như thế nào trong đời sống con người ?

Trả lời : Nếu nói đến vai trò của Chính Trị trong đời sống con người thì phạm vi cũng quá rộng như hai chữ Chính Trị liên quan tới rất nhiều lãnh vực, nên muốn trả lời cho đầy đủ, thì phải đi vào những đề mục phức tạp khác, như nào là những Chủ Thuyết Chính Trị, những Thể Chế Chính Trị, Lịch Sử phát triển các Tư Tưởng Chính Trị, v.v. qua quá trình tiến bộ của loài người, mà ngành Khoa Học Chính Trị (Political Sciences) ngày nay các Đại Học đều nghiên cứu.

Trong phạm vi đề tài này điều tôi xin được trình bày là, cũng như chúng ta đã thảo luận sơ qua trong các kỳ trước về sự so sánh những tiến bộ của ba ngành, Khoa Học Kỹ Thuật, Khoa Học Xã Hội Nhân Văn, trong

đó có Chính Trị Học, và Tôn Giáo và Tâm Linh, ở đây chúng ta thử đặt vai trò của chính trị bên cạnh Tôn Giáo, Tâm Linh và Khoa Học để cố gắng tìm hiểu xem có thể có một sự bổ túc nào cho nhau không giữa ba lãnh vực này trong quá trình mưu cầu Sự Tiến Hóa chung của loài người để đi đến một Xã Hội Lý Tưởng và một Nhân Loại Hoàn Thiện và Giác Ngộ không ?

Host 1

Nói như vậy thì xin chú cho biết ý kiến của chú mục đích của Chính Trị là gì ?

Trả lời : Có thể nói từ ngày loài người rời khỏi hang động, hay leo từ trên cây xuống, (theo quan niệm của thuyết Tiến Hóa của Darwin thì con người tiến hóa từ các loài khỉ vượn !), làm con người đứng thẳng lưng, (Homo Sapiens), con người cổ sơ đó khi bắt đầu biết sống thành đoàn thể, thì bắt đầu cần có sự tổ chức dàn xếp thế nào để cho sự sinh hoạt tập đoàn đó được tốt đẹp. Có thể nói bắt đầu từ những nhu cầu đời sống tập đoàn cơ bản đó, và những ý niệm sơ đẳng về sự quản trị cho đời sống tập đoàn này, đã dần dần phát triển thành những lý thuyết Chính Trị, Đạo Đức Cai Trị v.v. qua bao thăng trầm của dòng tiến hoá của xã hội loài người, càng ngày càng phức tạp tinh vi hơn, theo đà tiến hóa chung của đời sống nơi từng cá nhân con người cũng như của toàn thể xã hội loài người.

Có thể nói tóm tắt là Chính Trị là một Nghệ Thuật, một Khoa Học, một Đạo Đức v.v. là một nỗ lực của loài người tìm cách làm thế nào để có được một xã hội trong đó loài người sống chung với nhau được tốt đẹp nhất. Mục tiêu ban đầu có thể nói là rất giản dị như vậy. Chính trong sự cố gắng mưu cầu đạt được mục đích đó, mà trong quá trình phát triển của nhân loại, đã ra đời rất nhiều Học Thuyết Chính Trị, hay Chủ Nghĩa Chính Trị. Nhưng tiếc thay trong quá trình đưa đến những phát triển

này , theo đà tự nhiên hay vô tình, đã đưa đến những xung đột về Ý Thức Hệ, đưa đến chiến tranh, đã khiến cho loài người phải bỏ ra không ít xương máu, cho mục tiêu mưu cầu một xã hội an bình hạnh phúc như vậy.

Host 2 Như vậy làm thế nào để cho nhân loại có thể gạt hái được những lợi ích của Chính Trị mà không phải trả ra những cái giá quá đắt, như Chính Trị thường đi đôi với chiến tranh và tù đày giết chóc ?

Trả lời : Như nói ở trên Chính Trị, đúng với hai từ tiếng Việt của chúng ta, Chính Trị nếu được hiểu là một” Nghệ Thuật Trị Lý Thiên Hạ Chân Chính” nhưt, thì khi cái nghệ thuật Trị Lý Thiên Hạ này được đặt trên nền tảng Nhân Bản Tuyệt Đối, bằng con đường Vương Đạo, bằng tinh thần sáng suốt, luôn luôn lấy Tình Thương làm đuốc soi đường, thì phải chăng con người có thể đạt được một Xã Hội Lý Tưởng, con người có thể được sống trong một Thế Giới Huynh Đệ Đại Đồng.

Không có gì đáng buồn và đáng xấu hổ cho bằng giữa con người với nhau, mà nhân danh Chính Trị vốn là lý tưởng chung cùng mong cầu tạo dựng một xã hội Lý Tưởng Hải Hoà Yêu Thương cho con người, lại có thể ngược đãi hay giết chóc những người có cùng Lý Tưởng đó với mình về mưu cầu Hạnh Phúc chung cho con người, chỉ vì có đường lối khác nhau.

Phải chăng vì vậy mà ngày nay tại hầu hết các quốc gia thực sự tiến bộ trên thế giới, không có vấn đề tù nhân chính trị, mà luật pháp chỉ để chế tài những thành phần nhỏ của xã hội vi phạm luật pháp đời thường, vốn là những cơ chế để duy trì sự ổn định và trật tự xã hội mà thôi. Đây phải chăng cũng là một bước tiến đáng kể của sự tiến bộ về mặt đời sống xã hội của loài người tiến bộ.

Nói đến Chính Trị trong tinh thần lý tưởng như vậy, thì câu nói bất hủ của Mạnh Tử (371 – 289) “*Dân vi quý, xã tắc thứ chi, quân vi khinh*”,

phải chăng cần được xem như là một Câu Kinh Nhựt Tụng cho tất cả những người có tâm muốn đi vào con đường Chính Trị Vương Đạo này. Nếu các nhà Lãnh Đạo trên thế giới không bị mất hút với cái mục tiêu tối hậu của Chính Trị là, “*Dân vi quý*”, hay “*bởi Dân, Do Dân và vì Dân*”, như các Cha Già của Tổ Quốc Mỹ đã đồng dục tuyên bố, gần 1500 năm sau khi Mạnh Tử tuyên bố như trên, thì phước cho loài người biết bao.

Host 1 :

Trước khi chào quý vị khán giả xin chú có thể cho mấy lời kết về đề tài rất quan trọng trong đời sống của thế giới chúng ta ngày nay.

Trả lời : Trước hết tôi xin thưa, đây là đề tài có liên quan đến những vấn đề rất nhạy cảm, nên tôi xin thưa ngay là những ý kiến nhận xét, phân tích của tôi trên đây hoàn toàn là ý kiến của một cá nhân, không nhất thiết phản ảnh quan điểm của chương trình TV Sống Đạo, hay bất cứ một diễn đàn nào có chuyên tải những bài viết này, một mình cá nhân tôi chịu trách nhiệm về những điều mình nói.

Chủ ý của tôi khi suy tư về những chủ đề này là bắt nguồn từ sự nhận thức tình trạng xã hội loại người ngày nay. Nhân loại đã có những bước tiến nhảy vọt về các lãnh vực Khoa Học Kỹ Thuật, và Lý Tưởng Tự Do cá nhân cũng đồng thời được phát triển rộng rãi. Trong khi đó những Ý Thức Hệ cũng được hình thành đi song song với các Tín Điều Tôn Giáo.

Nếu nhân loại không sớm có những sự an bài thỏa đáng về hiện tình nhân loại giữa ba lãnh vực mà tôi mạo muội đề ra trong chủ đề thảo luận kỳ này, Tôn Giáo, Chính Trị và Khoa Học, thì thật là nguy cấp cho nhân loại. Khoa Học Kỹ Thuật càng tinh vi, vũ khí giết người càng khùng khiếp hơn. Niềm Tin Tôn Giáo càng trở nên cực đoan, nguy cơ xung đột càng lớn lao hơn. Sự xung đột tranh chấp giữa Tôn Giáo và các cơ chế

Chính Trị trong bối cảnh tranh dành ảnh hưởng của các phong trào quần chúng cũng là mầm mống của những nguy cơ không nhỏ cho nhân loại.

Trong khi đó nếu loài người có thể tìm ra đường lối đặt lại giá trị của ba lãnh vực Tôn Giáo, Chính Trị và Khoa Học như là những phương tiện được vận dụng đúng mức để có thể không những vừa tránh cho nhân loại nguy cơ tự diệt, mà còn có thể giúp kiến tạo được cảnh Thiên Đàng Cực Lạc tại thế gian này. Điều này sẽ xin được trình bày qua Phần I I của chương trình sau đây.

Người viết chỉ là một “bình dân bá tánh, một thảo dân áo vải” không dám có tham vọng “đội đá vá trời” gì, nhưng nhìn thấy hiện tình nhân loại như vậy, và nhìn thấy quả có chút ánh sáng từ cuối đường hầm, nhân nhờ chương trình của các bạn trẻ cho cơ hội để được chia sẻ vài ý mọn, ước mong đó như là đóng góp nhỏ vào công cuộc đi tìm an bình hạnh phúc chung cho loài người. Nếu có điều gì sơ sót hay sai trái, khiêm khuyết xin các bậc cao minh chỉ giáo. Mọi thư từ xin liên lạc về email : khambui@sbcglobal.net hay doccocaudao2008@yahoo.com. Xin đa tạ.